

REDACTIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria :
pe un an 20 cor. pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.
Foil de Duminecă pe un
an 4 coroane.
Pentru România și
Trăniște pe un an :
40 franci.

Manuscrisurile nu se napoiază

ADMINISTRAȚIA :
Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERTIUNILE :

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Sorisorii nefrancați nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

LICEUL DIN BRAD.

Așezat la poalele Munților Apusenii, pe frumoasa vale a Crișului, aproape de mormântul lui Iancu, Bradul deja și prin situația sa geografică e menit să joace rol în viața Românilor din aceste părți. Nu este o simplă întâmplare, că fruntașii români din fostul comitat al Zarandului au înființat liceul tocmai la Brad, ci dinadins ei l-au zidit acolo, pentru ca să înlesnească astfel Moșilor învățătura de carte. Bradul trebuia să fie veriga tare care leagă pe Românii din Munți cu cei de pe Crișuri și de pe șesurile Terii-Ungurești.

Fericite vremuri, când Românii au putut să cugete astfel și chiar să dea trup ideilor ce-i frământă.

Durere însă, că după înființarea sa, gimnasiul din Brad a avut să lupte cu greutăți atât de mari, în cât nici până în ziua de azi el nu are opt clase complete. Va fi de vină și vitregimea vremurilor. Nu vom nedreptăți însă pe nimeni afirmând, că totuși, scăderea aceasta apasă asupra întregii Românii din patrie, și îndeosebi asupra celor trei consistențe gr-orientale române. Cum adevărat: să nu fi putut cele trei eparchii ortodoxe române să ajute la complectarea gimnasiului din Brad? Mai ales că nu susțin un singur liceu, cel din Brașov susținându-se din propriile sale fonduri!

Ce nu s'a făcut în trecut însă, a sosit vremea să se facă acum. Fruntașii Românilor gr-orientali sunt chemați în Sinoade, să discute asupra afacerilor noastre bisericesti și școlare. În fiecare din cele trei Sinoade, desigur, vor fi bărbați cari au învățat în gimnasiul din Brad. La tot cazul, vor fi mulți, cari au învățat și terminat gimnasiul maghiare, neavând unde să învețe românește, pentru că mai ales Românilor din părțile ungherene și bănățene, le era greu să-și trimită copiii la Blaj ori Brașov, din cauza distanțelor mari. Ajungând fruntașii din Sinoade să discute afacerile școlare, ați cele mai importante pentru progresarea neamului românesc, se vor covinge «de visu» despre greutățile ce întâmpinăm din cauza lipsei oamenilor cualificați și prin urmare de necesitate imperioasă de a ne ridica școlii medii ori a complectate pe cele existente. Ear în jurul acestor discuțiuni se va ivi rugarea celor din fruntea gimnasiului dela Brad de a fi ajutați să-și complecteze clasele, pentru a pune astfel în serviciul culturii române un emporiu de cea mai netăgăduită valoare.

Nu ne îndoim, că toate trei Sinoadele vor ști să aprecieze folosul în general al școalelor medii române și în special vor aprecia folosul mare ce l'a făcut deja și-l va putea face în viitor un liceu complet în Brad. În consecință, își vor ține de datoriță să dea, dacă nu din prisos, apoi să ia de unde se poate, dar vor contribui ca gimnasiul din Brad să fie complectat.

Archidieceasa Sibitului va da, pentru-că Bradul aparține sferei de activitate și grije a Mitropoliei.

Noi, cești din eparchia Aradului vom da pentru-că de noi este mai aproape acest gimnasiu; ear cei din diecesa Caransebeșului pentru-că și Banatului îi va fi spre înlesnire un bun liceu, într-o vale sănătoasă, pe cel mai clasic pământ românesc!

Să ne deschidem cu toții nu numai inimile, dar jertfă să aducem, că numai astfel ne vom arăta vrednici de mintea luminată și inimile generoase a autorilor intelectuali ai acestui așezământ cultural, numai așa vom ridica monument vrednic de memoria lui Pipos, fostul comite suprem al Zarandului, de Iosif Hodos, fost vice-comite, de Sigismund Borlea și ceilalți Români buni, căror gimnasiul din Brad datorește înființarea sa.

Să ne gândim că ajutam astfel celei mai sărace populațiuni române, că vom crea așa zicând un puternic centru cultural spre care să graviteze Românii nu numai din Munții Apusenii și de pe Crișuri, dar al cărui far să lumineze până spre Tisa.

Pe ce base legale stă acest gimnasiu și care trebuie să fie misiunea lui culturală, mai bine se poate vedea din chiar întâiul § al statutelor sale, care sună:

„§ 1. Gimnasiul din Brad, comitatul Zarand, e gimnasiu național român de legea gr. or.; el e gimnasiu mare de opt clase, și se bucură de toate drepturile și prerogativele unui gimnasiu public de stat“.

Limba de propunere este cea română și întreaga întocmire ideală, așa zicând. Numai banii lipsesc, pentru-că idealul acesta de gimnasiu cu opt clase să fie intrupat. Unde mai luăm apoi poziția favorabilă geografică: clima bună și linia ferată care leagă Bradul, peste Arad, cu tot șesul dintre Mureș și Tisa, cu valea Mureșului și cu Banatul!

Facem deci un apel călduros către cele trei Sinoade ortodoxe să contribuie nu numai la complectarea cu opt clase a gimnasiului, dar să facă toate jertfele posibile pentru-că lângă liceul complet să se ridice și un internat. Este o adevărată rușine, că Românii ortodoxi n'au decât un singur internat, pe cel dela Beiuș, dar nici acela nu e pe lângă un gimnasiu susținut de ortodoxi. Tocmai înființarea acestui internat dovedește însă, că dacă este voință și spirit de jertfă, se poate face mult. Și ar trebui să fie chestie nu numai de înaltă datoriță, ci și de ambiție să ridicăm gimnasiul din Brad, nu numai prin complectarea claselor, dar și alăturându-i un internat, în care elevii să primească o bună îngrijire fizică și morală. Copiii nostri n'ar fi siliți atunci să învețe în gimnasiul maghiare, stând prin familiile străine, unde formează obiect de exploatare materială, unde-s așa zicând lăsați pradă stricăciunilor orașelor și nu se împărtașesc de ceea-ce mai ales e necesar în vârsta pubertății: educațiune națională.

Ajutorarea gimnasiului dela Brad se impune deci ca o urgentă măsură de întărire națională și satisfăcând Sinoadele noastre această îndatorire, se onorează pe sine.

Convocarea Delegațiunilor. După știerea foier de azi autograful Monarhului pentru convocarea delegațiunilor de sigur se va publica în săptămâna viitoare. Imediat după publicarea autografului se face alegerea delegaților în ambele camere ale parlamentului ungar.

Cum discută „autorisați“. După îndelungată vreme, confrății noștri „autorisați“ dela Sibiu răspund în sfârșit, la articolul nostru din 6/19 c., în care întrebăm: cum se face că anul trecut, într-o serie de articole, „autorisații“ erau pentru intrarea în campania electorală a Românilor din Ungaria și pasivitatea o recomandau numai fraților din Ardeal, ear acum scriu să rămânem pasivi cu toții!?

Eată cum răspund însă:

„Nu vor intra!“ Cu aceste cuvinte terminasem un articol scris ca răspuns la adresa ziarelor maghiare, cari se temeau că la proximele alegeri Românii vor turbura apele patrioților și vor căuta să intre și ei în parlament. Ziceam că Românii nu vor intra! „Tribuna Poporului“, foaia „grupului“ din Arad se leagă de articolul nostru și vine să ne spună că nu e bine cum ziceam noi, pentru-că Românii, adevărat ei, vor intra în parlamentul maghiar! Lucru foarte natural. Dacă ziceam noi „vom intra“ veniau Aradanii și ziceau „nu vom intra!“ Pentru-că așa știu Aradanii să facă politică națională și să strângă legăturile solidarității. Treaba lor ce vor face. Noi însă declarăm de nou, că pentru noi sunt decizitoare hotărârile conferențelor naționale din trecut; și câtă vreme adunarea națională nu e pusă în posibilitate de a le schimba, valabile rămân și putere de lege au pentru noi. Cel-ce le desconsideră,—nu mai face parte din partid. Ca să se știe“.

Nu răspund deci la întrebarea pusă, ci o iau alături, ba chiar întorochiază scrisesele noastre și—pe semne pentru a „strânge legăturile solidarității“ — fac însinuși la adresa noastră ear la urmă amenință.

Se vede că în redacția „autorisată“ tot mai domnește spiritul nefast al fostului „director“!

Adevăruri patriotice despre Slovaci. Neadeverurile cele mai sfruntate sunt adesea arma cea mai obicinuită cu care manevrează șovinismul maghiar. Până și societățile culturale uzează de această armă. Astfel nu de mult «F. M. K. E.» într'un apel al său, ca să scoată bani din pungile patrioților, îi speria că Slovaci au în programul lor un punct în care cer desfacerea teritoriilor locuite de Slovaci și aranjarea lor separată națională... Tradare de patrie deci!

«Narodnie Noviny» într'un număr mai recent demaschează această luptă «culturală» și adevăr «patriotic», zicând:

„Cei ce au scris apelul au afirmat că este un program politic slovac (zis dela T. St. Martin) care țintește crearea unui stat slovac pe teritoriul Ungariei. Declaram că afirmarea aceasta este o minciună infamă și o

josnicie, și susținem declarația aceasta până-ce subscriitorii, Turoczy, Bende, Jókay și până la Justh nu vor dovedi în chip autentic acel program dela T. St. Martin în care se cuprinde tendința noastră de a crea un stat slovac pe teritoriul statului ungar“.

Desigur însă, că patrioții nu vor dovedi nici odată afirmarea lor, făcută nu pe temeiul istoric, ci pentru trebuințe momentane șoviniste.

Cearta confesională între Maghiari crește. Acum a ieșit pe teren însuși Tisza Kálmán, care a scris o adresă a conventului reformaților, ținut zilele aceste, protestând ca episcopul rom. cat. al Ardealului să folosească în titlul său oficios cuvintele «episcop al Ardealului». Se va face și o interpelație în Dietă.

Chestia dalmatină.

De mai multă vreme deja chestia despre viitorul țerișoarei Dalmația a ajuns obiect de discuție atât în presă, cât și în Dietele provinciale din Croația și Dalmația, unde îndeosebi au relevat-o deputații Mažura și Bianchini.

Eată, de astă-dată, ce spune în chestia aceasta chiar în prim-articol foaia „Tjedintsov“ (Egalitatea) ce apare în orașul Spalato:

„Din chestia anexării Dalmației la Croația nu va fi nimic, deoarece-ce la aceasta se împotrivesc atât Viena, cât și Budapesta, fiecare din interesul său propriu. Chestia dalmatină este anume în legătură cu cauza țerilor Bosnia-Herțegovina, ear' în această cauză Viena și Budapesta nu pot de loc să se înțeleagă, fiindcă fiecare ar dori să-și asigure pe partea sa aceste două provincii. În această privință Maghiarii manifestă o atitudine foarte agresivă, ceea-ce reiese și din ținuta presei lor.

„Nu e deci altceva de făcut, de cât a consolida în apusul slav relațiunile politice și economice, pentru-ca în chipul acesta slavismul din sud să devină astfel de factor, care să împună atât Vieni, cât și Budapestei. Căci așa, cum stăm astăzi, nu suntem în stare să împiedecăm nimica. Să devenim dară mai întâiu acel factor, și atunci numai să accentuăm cu energie: ce dorim noi în partea sudică a monarhiei, dar' îmbucătățirea țerii să n'o îngăduim“.

Dela Abbazia.

Cu ocazia aniversării nașterii M. S. Regelui României orașul a fost pavoasat. M. S. Regele Carol a primit numeroase telegrame de felicitare, între altele o telegramă din partea M. S. Impăratului Francisc Iosif. Archiduceasa Maria Iosefina și Marele duce de Luxemburg au felicitat personal pe M. S. Regele României. O deputațiune a Românilor, cari se află în Abbazia, a felicitat pe M. S. Regele Carol și i-a exprimat devotamentul ei. Seara a avut loc o plimbare cu faclă. Orașul a fost feoric iluminat.

M. S. Regele Carol, foarte mișcat, a mulțumit pentru omagiul ce i s'a adus.

Fiume, 10 Aprilie.

M. M. L. L. Regele și Regina României au fost invitați de dl Szapary, guvernatorul de aci, să facă o excursiune cu vaporul.

Ducele și Ducesa de Orleans, arhiducele Iosif și familia au fost eri în Abbea și au făcut o vizită familiei regale române.

Situația în Austria.

Din Dieta provincială a Boemiei. — Pace nu va fi între Cehi și Germani.

În prima jumătate a lunii Mai se va deschide și Reichsrathul, care însă de sigur va găsi la deschiderea o situație cu mult mai gravă, decât o lăsase la ultima închidere, căci raporturile între Cehi și Germani se prezintă azi cu mult mai înverșunate de cât înainte de deschiderea dietelor provinciale.

Aceasta o dovedesc și evenimentele petrecute în desbaterile din urmă ale Dietei boeme.

În ședința dela 23 Aprilie n. a Dietei din Praga s'a deschis adică în prima cedință propunerea deputatului ceh Pacak și soții, privitoare la egala îndreptățire a limbii cehice cu limba germană la judecătorii din Boemia și la autoritățile de stat.

Cu această cauză Pacak a ținut un discurs remarcabil, în care a arătat, cât de necesar este, ca cearta pentru limbă să înceteze odată. Dieta provincială, a zis el, este în primul rând competentă a se pronunța în chestiunea aceasta. Guvernul a dovedit în conferențele de înțelegere, că n'are energia suficientă pentru a face să înceteze neînțelegerile. Germanii trebuie să renunțe odată la aspirațiunile lor de superioritate și supremație limbistică și trebuie să recunoască valoarea egală a ambelor naționalități.

Noi Cehii vrem — a zis Pacak — să se recunoască și să se aplice în fine starea de drept, ce ni se garantează în legile fundamentale provinciale și de stat, în virtutea căreia cele două limbi sunt egal îndreptățite în regatul boem. Chestiunea de limbă nu se poate rezolva decât așa, dacă tot funcționarii va trebui să cunoască amândouă limbile. Introducerea limbii oficiale germane în afacerile interne se opune stării legale și nici un Ceh nu va recunoaște împărțirea provinciei în două teritorii de limbă, ceh și german, cum pretind Germanii. Dacă Germanii pretind limba de stat germană, nu mai poate fi vorba despre o împărțire. Dacă însă funcționarii tribunalelor ar cunoaște limba cehică, chestiunea întregă ar fi curând rezolvată. De vor zice Germanii, că funcționarii lor nu cunosc limba cehică, stăruie numai un mod de soluțiune poate să fie: provisoriu

pe 15 ani. Un astfel de provisoriu ar fi posibil, dar noi nici odată n'am primit tâlmăci.

„Ori ni se va reda ce ni s'a luat pe nedreptul, ori nu va fi pace,“ — a încheiat Pacak.

La discursul lui Pacak a răspuns din partea germană Dr. Funke, care a declarat mai întâi, că singur Reichsrathul e competent să rezolve și reguleze chestiunea de limbă și Germanii formează parte constitutivă a Boemiei, și ei doresc înțelegerea, însă numai cu scutirea drepturilor naționale. Nu se poate însă primi un provisoriu, cum l'a propus Pacak. Dacă înțelegerea nu se va realiza și ar urma să se încheie, atunci ru numai popoarele Boemiei, ci toate popoarele imperiului austriac ar fi bătute. „Noi — a declarat Funke — nu vom lăsa să fim terorizați și respingem propunerea lui Pacak atât ca formă, cât și ca fond, căci în lupta pentru drepturile Germanilor boemi, nu vom obosi nici-odată.“

Desbaterea asupra propunerii lui Pacak și soții s'a continuat și în ședința dela 24 Aprilie. Fort, oratorul Cehilor, a declarat, că dacă li se nimicește și ceea ce bătrânii Cehi au câștigat după 15 ani de luptă, ar însemna o sinucidere. Cehii tineri nu se tem de absolutism. Ei tot-deauna au stat pe baza parității și a legilor existente. Trebuie să se găsească un modus vivendi pe temelul împlinirii drepturilor postulate cehice. Poporul ceh e destul de tare de a lupta cu totul întreg și de a dovedi, că fără de ajutorul cehic statul nu poate să și susțină poziția sa de mare putere...

„Cehii vor fi solidari și de va fi lipsă, ei vor merge în luptă, care nu e de loc lipsită de speranță pentru ei, fiindcă pe un popor de 6 milioane, cu cultură înaintată, nici Austria, nici Europa nu-l pot ignora.“

Desbaterea asupra propunerii lui Pacak cu aceeași înverșunare s'a urmat și în zilele următoare. În 26 l. c. scrierile atât de mult erau agitate, că marșalul-prim al țării în mai multe rânduri a amenințat cu golirea galeriilor și cu suspendarea ședințelor.

Din această atitudine a Cehilor se vede, că dinșit odată cu capul nu vor să sufere o reînviere a supremației germane, și că o continuare a conferențelor de înțelegere se pare acum ca o muncă zadarnică. E sigur deci, că Cehii cu obstrucția în gură vor intra în noua sesiune a parlamentului austriac.

DIN ROMANIA

Viiitoarele premii ale Academiei Române.

Pentru premiul „Anastasia Făta“ e re se va decerne în 1902 pentru cea mai bună lucrare cu privire la „Harta agronomică a României“ s'au ales următorii membri:

Di D. A. Sturdza, P. S. Aurelian și Ioan Kalinderu.

În comisiunea premiului „Neuschotz“, pentru cea mai bună lucrare cu subiect juridic s'au ales membri d-nii Maiorescu, Negruzzi și Kalinderu.

Pentru premiul „Adamaki“, care se va decerne în 1901 (5000 lei) pentru cea mai bună lucrare cu privire la „Istoria literaturii române dela Cantemir până la 1821“ s'au ales d-nii Hașdeu, V. A. Urechia și Xenopol.

Pentru premiul „Alexandru Ioan Cuza“, care se va decerne în 1901 (6000 lei) pentru cea mai bună lucrare cu privire la „Istoria critică asupra chinezatelor etc.“ s'au ales membri d-nii Hașdeu, V. Babeș și Xenopol.

Comisiunea de membri pentru examinarea publicațiilor, care se vor prezenta la premiile anuale din 1900: Nesturii Herescu de 4000 lei, Lazăr și Adamaki de câte 5000 lei, s'au ales d-nii A. N. N. Gr. G. Toșilescu, Iosif Vulcan, secțiunea literară; S. Fl. Marian, V. A. Urechia, A. D. Xenopol, secțiunea istorică; P. S. Aurelian, V. Babeș și A. Saligny, secțiunea științelor.

Pentru supravegherea fundațiunii „Otețeleșan“, s'au ales d-nii D. A. Sturdza, P. S. Aurelian și Ioan Kalinderu.

Subiectul premiului „Adamaki“, care se va decerne în anul 1905, a fost ales următorul: „Poporul român din Ungaria și Transilvania, dela începutul secolului XVIII-lea încoace“.

Învierea.

Sâmbătă, la orele 12 noaptea, în toate bisericile din țeară s'a oficiat serviciul divin pentru învierea Măntuitorului.

În capitală, momentul când I. P. S. Sa Mitropolia primat a rostit la Sfta Mitropolie „Christos a înviat“, a fost anunțat cu 101 tunuri de pe dealul Spirei.

La sfârșitul sfintei liturghii pentru înviere în toate bisericile s'a celebrat un Te-deum pentru aniversarea nașterii M. S. Regelui și a proclamării Sale ca Domnitor.

La București au asistat la Te-deum miniștrii aflați în capitală, casele civile și militară a Suveranilor și Principilor Mostenitori, înalții funcționari, ofițerii superiori din garnizoană și un public numeros.

În tot timpul slujbei oficiate Sâmbătă noaptea la Mitropolie, o gardă de onoare, cu muzică, a stat în curte.

Timpul fiind frumos, atât la mitropolie, cât și la cele lalte biserici din capitală foarte mulți credincioși au asistat la slujba învierii.

Din Zarand.

(Coresp. part. a „Tribunei Pop.“)

25 Aprilie n. 1900.

E obicei vechiu în aceste părți, că a doua zi de Paști inteligența și poporul din

întreg Zarandul se adună la locurile pentru noi sfinte: mormântul lui Iancu de la biserică din Cebea. De vre-o câțiva ani acest obicei frumos a început să cam decadă.

Ce moment potrivit era chestia Iancu pentru a reda acestui pelerinagiu adevăratul sau timbru național, dacă nenorocita „crisă“ și consecvențele ei nu provocau apatia atât de regretabilă în chestia națională!

Chiar discuția în giurul chestiei Iancu a'a fost în stare a mișca masele și cu regret trebuie să zicem, că pelerinagiul de la aceste sfinte sărbători s'a ridicat doar numai prin prezența a lor vre-o 12 gendarmi la mormântul lui Iancu.

Un progres, deși mic, trebuie să-l remarcăm. Mormântul de astădată e într-o stare mai bună: îngrădit cu grilaj de lemn colorat, curățit, sădit cu flori și cu cei trei brazi mici pe el. — Corespondența cu brazi din „Tribuna“ a stricat mult — atâta larmă pe o informațiune greșită.

Îndată după aceea corespondența vice-comitele com. Hunedoara a luat măsurile pentru eruzarea adevărului, fibrișul din Baia de Criș s'a dus cu gendarmii la fața locului, au chemat și pe preotul Jurca, și au constatat, că brădușii sunt la loc. Ei, acum, ce rămâne cu atâta foc, vârsat pe nimica? — Precum am înțeles, administrația a luat măsurile pentru iatentarea unui proces de preșă.

Membrii din inteligența română din Baia de Criș și Brad au vizitat mormântul a doua zi de Paști. Gendarmii n'au împedat pe nime a intra la mormânt, ci numai au urmărit cu atențiune pe vizitatori.

Nu pot trece fără a remarca producțiunea elevilor de școală din Luncoiu-de-Jos, ținută a doua zi de Paști.

Merită multă laudă și recunoștință preotului Ioan Fugată și învățătorului Ioan Safta de acolo. Ca să rețină poporul dela crismă, unde de regulă în alți ani se lățău și se și băteau, au arangiat o producțiune împreună cu petrecere cu joc; ear venitul ei l'au destinat pentru a procura cărți de școală elevilor. Un scop nu se poate mai nobil. Producția: cântări, scurta piesă: „Judecata dreaptă“ și decimațiunile, a reușit foarte bine. A fost bine cercetată de inteligența din giur și de foarte mult popor. Au fost prețioase pentru popor în deosebi poveștile din „Judecata dreaptă“ referitor la datoriile de pe la bănd.

Răsboiul buro-englez.

Știri despre întâmplări mai deosebite din câmpul răsboiului nu sunt de astădată.

După-ce Barii și-au ajuns ținta, cură se știe, de-a reținut vre-o șase săptămâni

POEZIA „TRIBUNEI POPORULUI.“

POVESTEA PRIVIGHETOARII.

(După „Înșiră-Te Mărgărite“.)

(Continuare.)

Au fost odată trei fete de împărat frumose ca și voi, și trăiau singure într'un turn de pe marginea mării, colo de parte, în răsărit.

Într-o dimineață ele se plimbau prin grădini și își spuneau visurile. Tustrele auuseră același vis, că a venit la dânsese un fecior de împărat, tiner și viteaz, ca să-și aleagă o mireasă.

„De ar fi visul adevărat“, — zise cea mai mare — „să vie acel fecior viteaz și frumos să mă iee de soție, și eu i-oiu aduce ca zestre un cal nădrăvan, care să-l ducă ca vântul și ca gândul prin înalțul cerului la răsboiu și la vânătoare. El s'ar ba'e atunci cu smei și cu bălaurii și nici o fată de împărat n'ar fi așa de fericită ca mine.“

„Dacă ar veni acel voinic fecior de împărat să mă aleagă pe mine, eu i-aș țese o cămașă în zece ițe, cu descântece

prin alțițe, ca să-l apere în luptă de pa-loșul dușmanului, ear' acasă să-l ferească de boală și de tot felul de patimi trupesci, și atunci cine ar fi fericită ca mine“, — zise cea mijlocie.

Ear' cea mai mică: „De m'ar lua pe mine, eu i-aș naște doi copii ca doi ingerași, cu părul de aur“. Astfel zise și, plecându-și ochii în jos, tăcu. Și ele tăcură îndreptându-și privirile departe pe mare.

În fundul zării albastre, acolo unde se întâlnește bolta cerească cu marea, confundându-se împreună, acolo, de unde vine soarele și luna, eată că un punct strălucitor se ivește și tot măzindu-se, înaintează mereu. Acum se albește și se vede ca un fulg de pană, apoi ca un bulgăr de zăpadă, în sfârșit ca o lebădă ușoară înaintează și se apropie de țerm. Era o luntre albă cu cicc întors ca gățul lebădeii. Luntrea se oprește la țerm și de sub baldachinal de purpură cu margini aurite ese un flăcău mândru și voinic ca un Făt-Frumos. El avea cingătoare de fir de aur și la cingătoare purta un palș cu mânerul strălucitor de pietri prețioase.

„Bine v'am găsit, mândre fete de împărat! Eu sunt feciorul împăratului Galben și am venit să-mi caut mireasa, care mi-e urșită. Care din voi imi va naște doi

copii gemeni cu părul de aur, aceea să fie mireasa mea!“

Astfel a vorbit feciorul împăratului Galben și fetele cele mai mari se uitară la cea mai mică, ear' aceasta își plecă ochii în jos și o roșăță ușoară îi cuprinse fața. Feciorul împăratului a înțeles, că dînsa este mireasa lui urșită și, cuprinzându-și ea brațele vênjoase mijlocul ca de albină, o ridică în brațe și o duse în luntre pe pernele de mătasă. Luntrea înțoarse, în vreme ce fata aleasă își întindea un braț către surorile sale, ear cu cealaltă mână își ștergea lacrimile cu năframa de mătasă albă. Li era jală, că se despărte de surorile sale, dar în același timp nu putea înăbuși un simțământ de bucurie, vîzându-și visul împlinit.

Luntrea luneca ușor pe valurile albastre ducându-o departe de locul, unde ea, fericita mireasă, s'a născut și și a petrecut înflăcările ani ai sburdalnicei ei copilării; departe de mama care a crescut-o și care a legănat-o pe sinul ei; departe de surorile sale, pe care le-a iubit atât de mult. Uneori îi venia să se întoarcă îndărăt, dar marea întinsă îi sta pedecă și înainte și îndărăt și brațul voinic al mirelui său o ținea încătușată aproape de peptul său. Ar fi vrut să se întoarcă, dar voința inimii sale era mai puternică și o în-

demna să se ducă în acea lume dorită și visată de dînsa, să fie soție iubită și mamă fericită, căci nimic în lume nu e mai dulce, nimic în lume nu aduce atâta fericire ca copilășul, când îți zimbăște la stî și îți zice „mamă“. Stăpănită de acest gând, ea se mai întoarcă încă odată îndărăt, ca să mai vadă pentru cea din urmă dată pe surorile ei, să vadă palatul, în care sunt părinții săi, pe cari nu-i va mai vedea nief odată. Se uită îndărăt, dar nu văz decât turnul palatului și iatacul cu o mică colivie, în care i-se părea că o doborâse cu aripi albe și mică încoace și încolo. Erau surorile ei, care făturau batistele privind cu ochii în lacrimi după luntrea ce abia se mai zăria. O deszădăduire îngrozitoare cuprinse și pe mama lor auzind de de cele întâmplato. Câte lacrimi nu va fi vârsat biata de ea și câte blăsteme nu vor fi eșit din gura ei amărîtă! Și ce e mai rău decât blăstămii mamei, dragele mame, și ce-a făcut dînsa, să nu mai facă altă fată, ca să o ferească D-zeu de ce nu a ferit-o pe dînsa!

Cele trei fete se cutremurară, când păsărica roșii aceste vorbe cobitoare și se strinseră una lângă alta, în vreme ce păsărica înclină tristă capul și tăcu.

Într'un tâziu fata cea mai mare rupse tăcerea și grăi: „Și ce s'a întâmplat cu

Noutăți

Arad, 28 Aprilie 1900.

Ministrul de finanțe se duce. Ziarul „Wiener-Allgemeine Zeitung” este informat din izvor competent din Budapesta, că actualul ministru unguresc de finanțe, Lukács László, îndată după regularea chestiei cuotei, se retrage și locul îl va ocupa ministrul de comerț Hagedűs Sándor. La aceasta „Altkomány” observă: „Informațiunile foite „Wiener Allgemeine Zeitung” de regulă sunt bune și în acest caz nu ni-ar părea rău, dacă informația ar fi autentică. Activitatea ministrului de finanțe Lukács nu mult o ar regreta țara și aceasta el de mult ar fi putut-o face”.

Din Buteți primim următoarele: „Într-un număr recent „autorizată” dela Sibiu publică relațiuni despre alegerea în cercul preoțesc ca deputat la Sinod a lui Giorgia, trimis nouă ca protopop de fostul episcop drept dar de adio. D-le Dr. Rațiu! Dar despre școala de studii ce s'a ridicat aici numai în urma ucelirilor lui Dori Popescu, proaspătul d-tale colaborator, de ce nu publică nimic? Dacă nu știți nimic despre asta, întreabă pe di protopop Gurban, care deși nu e „goldisist”, îi va mărturii însă, că pentru a se menține în slujbă, Dori l'a denunțat că e „daco român” ear' pe sine se lauda ca singurul reprezentant al „ideii” pe aceste locuri expuse, „subminate” de „agitatori”. Și de ce nu publică nimic despre căderea la alegerile pentru congresul național bisericesc atât a dlui Giorgia, cât și a cumnatului său Dr. T. Popescu, și despre căderea acestuia în alegerile pentru Sinod? Unui om septenar în ar ședea bine să fie ceva mai obiectiv și la tot cazul să nu uite de proverbul român cu „târțile! Pășania cu Magdu să nu fi servit ca învățătură?”

Societatea de lectură „Petru Maior” (din Budapesta) invita la serata literară-musicală urmată de dans ce o va aranja în Budapesta (Redoute) la 5 Maiu n. 1900 sub patronajul ilustratului sale d-lui Dr. Alexandru Mocsonyi cu grațiosul concurs al domnișoarelor Virginia Galu, Clotilda Oltean și Valeria Popp și al tinerilor Ernst Lenghel de Bagota și Iuliu Puscaru. Inceputul la 7 1/2 oare seara. Prețul de intrare de persoană 4 coroane și de familie 10 coroane. Comitetul societății. Taxele și suprasolvirile maritimose sunt a se trimite la adresa societății (Molnár u. 20, II, 10) și se vor cuita pe cale publică.

Porunca a unsprezecea! Sfânta maică biserică ne învață zece porunci. Care e însă a unsprezecea? — Să îți iubești neamul și nația din tot sufletul tău, din tot cugetul tău și în acțiunile tale s'o spriginești din toate puterile tale, pentru ca cinești să ai între oameni. Aceasta e a unsprezecea!

Nația românească, prin reprezentanții săi puși în fruntea „Asociațiunii”, precum știți, a hotărât înființarea unei *Casa naționale cu muzeu național istoric, etnografic și etnologic*. În scopul realizării acestui plan, de mare însemnătate națională, a deschis o loterie de efecte, având să se efectuească sortirea la 31 Maiu. — Ca Români buni, pe lângă cele zece porunci ale bisericii, avem să ne supunem în prima linie poruncii noastre a unsprezecea, amintită mai sus. Ear' aceasta demandă: să spriginim cu toții realizarea planului cu muzeul național și — în consecință — să cumpărăm *losurile loteriei pentru Casa națională toate, până într-unul*.

Cel-ce nu cumpără barem un los de acestea, nu e nici bun Român, nici bun econom, întrelăsând a sprigini o întreprindere culturală românească, ale cărei raze bine-făcătoare asupra noastră a tuturor Românilor au să se reverse și întrelăsând și folosirea ocaziunii de a câștiga eventual 10 000 cor. pe preț de 1 coroană.

Losuri se capătă la biroul „Asociațiunii” în Sibiu str. Morii Nr. 8, la toate băncile și librăriile românești, la colecturi și trafice și costă numai 50 cruceri un los, cu care între multimea de câștiguri în valoare totală de 25.000 coroane poți câștiga eventual câștigul principal, care singur prețuește 10 000 coroane.

Băile Dr. Opre (nainte „Katalin”) de pe piața Tökölyi se vor deschide mâine cu toată solemnitatea. Am văzut înși-ne azi nouă întocmire și toate reparațiunile facute. Nu am decât cuvinte de laudă la adresa d-lui Dr. Opre, care prin străguintă de fer-

și pricepere, a făcut, ca vechea baie să se prezinte cu tot confortul modern. Pe lângă salonul spațios și luminos, comod și pentru patru-zece persoane odată, este o sală cu dușuri de tot felul, două bazine, aparate de gimnastică, apoi sală de masaj și alta cu aburi, — totul renovat, înecăt pare nou. Și încă un avantaj, pe care nu l'au celelalte băi din Arad: Dr. Opre se interesează d'aproape și supraveghează el însuși băile, servind cu multă bunăvoință eu sfat pe cei căror trebuie a li-se da înviașii întru folosirea rațională a băilor. Nu ne îndoiim, că aceste băi vor fi un loc de întâlnire și recreare pentru toți Românii din loc și provincie.

Din Bucovina. Pe lângă „Patria” în Cernăuți mai apare și o valoroasă foaie populară: „Deșteptarea”, care până acum, având să lupte și ea cu multe neajunsuri, apărea numai de două ori pe lună. Aflăm acum cu deosebită plăcere, că această foaie, care atât de multe și mari servicii a făcut poporului român din Bucovina, — a intrat într-un stadiu de îmbucurătoare îmbunătățire. Fundatorii și comitetul redacțional al „Deșteptării” au luat în ultima întrunire concludul de a eda „Deșteptarea” de patru-ori pe lună, adică în fie-care Duminecă. Cu conducerea foil este încredințat de acum înainte dl *Atanasie German*, cu concursul unei pleiade de bătrâni experți și tineri entuziaști. Prețul foaiei s'a urcat astfel de la 2 la 3 fl. pe an.

Junii din Brașov. Unul din cele mai imposante momente la serbătorile Paștilor în Brașov sunt producțiunile interesante ale „Junilor”, de cari singuri Brașovenii au parte a se bucura an de an. Despre producțiunile „Junilor” în estan, „Gazeta Transilvaniei” scrie următoarele:

Mercuri după amiază, pe un timp favorabil, întreg Brașovul s'a pus în mișcare și mil de oameni, fără deosebire de naționalitate se adunară pe pajistea din Groaver și pe promenada de sus. Deja la orele 4 p. m. muzica militară atrăgea publicul de toate clasele prin ariile, ce le intona. Publicul imens aștepta nerăbdător *defilarea Junilor*. Pe la orele 6 ei și apar venind prin strada Caterinei la vale. Era un lung convoiu, în fruntea căruia mergea surlașul cu „sfânta surlă”, un taraf de lăutari și un vataf. Urmau junii, doi câte doi, călări și urcând încet dar frumos Groavăru. Convoiuul Pau Inchis „junii albi” îmbrăcați în frumoase și pitorești costume românești. Cei mai ai tuturor au fost frumos împodobii cu pantifli aci roșii-galbene, aci vinete-galbene. Grup de grup se opresc înaintea capelei din Groavăr, unde cântă de trei-ori *Christos a înviat!* După juri, cari în anul acesta au fost în total mai puțin numeroși ca altădată, urma un lung șir de trăsuri cu bărbați, femei, fete și copii. Abiau s'a sfârșit defilarea și mare parte din public s'a îndreptat în fața clădirii gimnasiunii române unde se adunară fete și flăcăi la joc. Defilarea a succedat bine și norocos, grație timpului minunat de care s'au bucurat atât junii noștri, cât și publicul, care esise spre a-i vedea și a se deslăsa la aspectul lor.

Noue filiale ale „Băncii Austro-Ungare” în ședința sa de alaltăeri, consiliul superior al „Băncii Austro-Ungare” a hotărât și să designat definitiv ca noue filiale în Ungaria, în următoarele orașe: Murăș-Oșorheiu, Panciova, Szombathely, Solnoc, Kecs-kemét, Novi-Sad, Varasd, Kaposvár, Besz-terczebánya și Nitra.

Un episcop sârbesc, Anton Nako, fost mai de mult episcop al Sârbilor în Timișoara, a răposat în Lausanne (în Svițera), în etate de 82 ani. Din cauză că atacase într-un timp pe patriarhul Masirevici, — răposatul prelat a fost silit să abdică de înalta dignitate de episcop și de atunci până la moarte a trăit în Svițera din pensia ce o primia.

Concert în Cacova. Primim invitare la producțiunea ce o va arangea în beneficiul fondului său corul vocal din Cacova la ruga de St. George, Duminecă, în 23 Aprilie (6. Maiu) 1900 în localitățile ospătării mari de acolo, cu un program bine ales și variat. După producțiune urmează joc. Intrarea de persoană: pentru șezut locul I. 1 fl. loc II. 80 cr., loc III 60 cr., pentru stat 40 cr. Inceputul la 8 1/2 oare seara. — Comitetul.

Șapte oameni ucis de tauri. Dumineca trecută după amiază o groaznică ne-

norocire s'a întâmplat în comuna Felső-Szentivány. Tineretul, feciori și fete, își petrecea în joc sub cerul liber la sunetul unei muzice țigănești, când deodată mai mulți tauri, ce pășteau în câmp în apropiere, spăriați, se vede, de cântecele muzicii, au năvălit turbați asupra tinerilor, strivind și sfâșiind din ei pe mai mulți înși. O fată a fost spintecată cu totul de coarnele unui taur, astfel, că în scurtă vreme și a dat sufletul, ear' alți patru ficiori și două fete au fost striviți atât de cumplit de turbațele bestii, că peste câteva ore au murit și ei între durerile cele mai grozave. Doi dintre tauri au fost împușcați pe loc, ear' ceilalți au fost prinși.

Un mare falsificator de bani, anume *Lakatos Sokli József*, care cea mai mare parte a vieții și-a petrecut-o în temniță, tot pentru această „măiestrie”, — a fost prins de poliția din Szabadka. El era capul cunoscutei bande falsificatoare de bani din Bacca și falsifica cu multă istețime mai virtos piesele de un floren și de o coroană. Membrii bandeii au fost mai de mult prinși și osândiți cu luni înainte din partea tribunalului din Zombor. Singur șeful bandeii Lakatos scăpă — cu fuga și, de la publicarea sentinței Curiei (înainte cu vr'o trei luni) — într-una a înșelat lumea cu bani falși până mai alaltăeri, când fu prins și escortat la tribunalul din Zombor.

Din „Biblioteca Noastră”, ridigată cu multă pricepere și îngrijire de dl *Enea Hodoș*, profesor la institutul preparandial din Caransebeș, au mai apărut de curând și ni-s'au trimis următoarele broșurele:

Nr. 29. „*Balade populare*”, opt la număr, alese din poeziile marelui nostru V. Alexandri;

Nr. 30. „*Comoara*”, „*Capra cu șapte iezi*”, două piese teatrale pentru copii, de N. Băiaș;

Nr. 31. „*Două Novele*”, de I. Slavici și A. Vlașuță.

Ca și cele de până acum, toate trei aceste din urmă broșurele ale „Bibliotecii Noastre” din Caransebeș — și ca tehnica, și ca curins sunt niște lucrări minunate, plăcute și folositoare pentru ori-și-care om cu carte. Îndeosebi însă pentru școlarii mai înaintați. Ar fi un păcat să lipsească din casa fiecărui cărturar cu familie, dar mai virtos din bibliotecile noastre.

Fiecare exemplar se vinde cu 14 cr. și se poate procura dela directorul bibliotecii, E. Hodoș în Caransebeș.

Bibliografie. Au apărut și ni-s'au trimis următoarele două cărțicele: *Micul Legendar*, ilustrat cu icoane pentru școalele primare, de Ioan Tudosecu, învățător. Pentru anul al III-lea. Ediția VI. Prețul: 60 bani (filii). Se poate procura dela autor în B. Lippa — „*Povestiri și anecdote populare*”, de Domițiu Dogaru, inv. dirig. la școala element. capitală din Satulung. Broșura aceasta e Nr. 10 „*Din literatura populară*”, edită de Tipografia „Aurora” A. Todoran în Gherla. Prețul 20 filii și se poate procura dela numita tipografie.

De necrezat! Miș de mulțumiri și scri-sori de recunoștință adevărate, că „*Fluidul Elsa*” de Feller s'a dovedit ca cel mai bun la toate boalele, chiar și la acelea unde alte medicamente nu vindecă. Cu deosebire vindecă frigurile, podagra, reuma, dureri de piept cap și de dinți, junghieri, șgărcieri, dureri de stomach, de ochi etc., iute și la sigur. 12 flacoane costă 5 coroane franco. Singurul producător e Eugen V. Feller, farmacist în Stubica Nr. 135, comitatul Agram. La nici o familie să nu lipsească acest mijloc escelent, examinat de oficiul sanitar și găsit de cel mai bun mijloc, pe care ori-cine de-l folosește odată, pentru efectul său din toate punctele de vedere, îl va folosi permanent.

Orb am fost deja, și numai „*Fluidul Elsa*” de Feller mi-a salvat lumina ochilor”, — scrie Szűcs Péter din Budapesta Felső-rakpart 9.

ULTIM CUVENT.

Necesitate fatală. Autorul (a cărui piesă în timpul reprezentației e înecată de publicul întreg): O Dumnezeule, acum trebuie să fiu și eu — alt-fel toți vor înțelege că eu sunt autorul.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu. Red. respons.: Ioan Russu Șirlianu.

Un loc uriașă armată engleză, în timp de război și-au întărit pozițiile la mează-noapte, credincioși tacticii lor de până acum, au început deja a se retrage cu cunoscuta lor dibăcie, și Englezii, de patru-ori mai numeroși, au pornit laconi în urmărirea lor și cu dorul de a-i prinde. Și de astădată însă Burii li au tras dungă groasă peste socotăta.

Generalismul Roberts fără îndoială spera, după eliberarea Wepener-ului, va pute să iasă din drumul Burilor, cari se găseau în partea sudostică a Oranjului. Acest plan însă nu i-a succedat lordului Roberts.

Cea mai mare și mai grea problemă pentru Englezi este să taie drumul Burilor, cari se retrag dela Wepener spre hotarul provinciei Basuților. Ear' aceasta e cu atât mai anevoios, cu cât caii englezi și astăzi sunt și puțin și încă abili de a face un drum atât de obositor; de altă parte din cauza ploilor continue și a cliimei, cu care nu sunt obișnuiți, soldații englezi cad cu vedea pe drumuri. Burii au cedat Wepener-ului, deoarece ce cu puterea uriașă a Englezilor nu puteau acolo să intre în luptă deschisă.

Dacă în retragerea lor spre Taba-Nehu și Ladybrand Burii nu vor fi împiedecați și Englezii nu le vor lua aceste două locuri, — atunci tot planul lui Roberts de a înainta spre Pretoria, — este zădărnicit. Ba de sigur cu ceva mai mult: Burii din nou și vor surprinde și, după cunoscuta lor tactică, îi pot răzui pe Englezi cu succes și cu pierderi foarte mari pentru aceștia din urmă.

Dintre știrile mai nouă înregistrăm următoarele:

Cu data 27 l. c. se telegrafează din Londra:

Ziarului „Daily News” i-se raportează: *Situația trupelor lui Methuen la Bo hof a devenit foarte desperată. În lupta cu Burii, armata de aici a Englezilor numai prin vitejia cavaleriei a putut să scape de-a nu ajunge prinsă în mâinile Burilor. Burii s'au luptat cu oală curagiu și eroism, ca poate nici odată până acum. Adeseori atât de aproape stăteau în luptă cu Englezii, că aușiau și vorba și pipetele acestora.*

Tot asemenea și la Mafeking situația Englezilor este cât se poate mai primejdioasă. Trupele engleze au fost respinse și aici cu mare succes din partea Burilor.

De la „Enciclopedia Română” cetire.

— Una la zi. —

„Intrinsec — care este în lăuntru într'un lucru”...

Vol. II, 849.

Notă. Prostia, care este în lăuntru într'un lucru... de plidă în „Enciclopedia-Română, Director C. A. Diaconovich”... este ea intrinsecă?

fata și cu feciorul de împărat — spune dragă pășerică, ah! spune!”.

Ear pășerică urmă:

„Inșiră-te mărgărite
Pe lungi fire arite,
Precum șirul din poveste,
Că înainte mult mai este!”

Trei zile și trei nopți călătoriră ei pe întinsa mare, și feciorul de împărat îi vorbii miresei sale de țara lui bogată, de estaiți ce zboară ca fulgerul pe cai într'aripați, de palatul cu porți de aramă și cu flori din raiu. Îi vorbi apoi de iubirea sa înflăcărată și de copilăși cu pērul de aur, pe cari amândoi îi ved în gândul lor, jucându-se pe brațele lor. Și dînsa a uitat de mamă și de surori, și dorul lor i-s'a șters din inimă, care acum nu era destul de largă, ca să cuprindă toată fericirea ce stămbia înainte-i. Atât de fericită se simția dînsa lângă mirele său și fața ei radia-atăta frumuseță, încât natura întreagă, uimită, părea că a îmbrăcat cele mai măndre po-doabe, ca să sârbătorească nunta ei.

I. Manliu.

(Va urma).

Licitațiune minuendă.

Comuna bisericască gr.-or. română din Bătanea prin aceasta publică licitațiune minuendă prin oferte închise, pentru pavarea bisericii gr.-or. române din Bătanea, cu plăci de ciment, pressate și colorate pe fundament de beton.

Intreprinzătorii sunt recercați ca ofertele lor închise, la cari vor alătura 10% din suma preliminară, să le înainteze la dl preot gr.-or. rom. Simeon Cornea din Bătanea, până la 6 Maiu 1900.

Suma preliminară este 1190 corone (7 corone de metru cuadrat).

Condițiunile de întreprindere se pot vedea la dl preot Simeon Cornea, iar în ofert, oferentii să spuna anume, că condițiunile le cunosc, prin ceia ce devin obligatōre.

Comuna bis. și rezervă dreptul — fără considerare la prețurile avantajoase — a preda lucrarea aceluia, în care va avea mai multă încredere.

Bătanea. 25 Aprilie 1900.

Comitetul paroch. gr. or. rom. din Bătanea.

440 1—1

Calindarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim cãlindar scos în tipografia noastră

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. poro postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“

La comande mai mari de 10 exemplare

dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.

A apărut

Și să află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“

următoarele opuri:

1.) „Calendarul nostru“ — pe 1900. prețul	cor. —.60 fl.
2.) „Amic Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cauze administrative. Prețul	„ 1.— „
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul	„ 2.— „
4.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul	„ —80 „
5.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, prețul	„ 2.— „
6.) „Principiile politicele“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu —prețul	„ 4.— „
7.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul.	„ 2.50 „
8.) „Războiul pentru neatârare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului	„ 1.20 „
Prețul „Coroanei“	„ 1.60 „
9.) „Din vremuri apuse“ — de Judith Secula născ. Truția — prețul	„ 1.— „
10.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul	„ 1.— „
11.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul:	„ 3.60 „
12.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț:	„ 1.60 „
13.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Preț.	„ 5.— „
14.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, preț	„ 1.50 „
15.) Instrucțiuni populare despre Datorițele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz prețul	„ 1.20 „
16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator în Arad. Aceasta liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	

La comande se se mai adaugă de fie-care op 10 fleri spese postale.